

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni oklic konservativnih velikih posestnikov kranjskih.

se bo te dni razpošiljal in se glasi:

„Dne 5. junija bo imelo veliko posestvo vojvodine kranjske iz nova voliti svoja državna poslanca za prihodnje šestletno postavodajalno dobo.

Konservativni odbor velikega posestva meni, da na ta imenitni trenutek ne sme čakati, da tudi on ne bi spregovoril nekoliko besed do svojih častitih tovarišev tega volilnega razreda, da, to se mu zdi tem potrebnější, ker se je jedni stranki velikega posestva, ki se imenuje ustavoverno, zljubilo razglasiti volilen oklic, ki svojo moč išče jedino le v zasramovanji in natolcevanji nasprotne stranke, in h kateremu zatoraj ne smemo molčati.

V mirni zavesti, da smo po potih, ki nam jih kaže naša ustava, po vseh svojih močéh skrbeli za blagor dežele in države, katere moč in slava bo tudi v prihodnje vodilo našega delovanja, in da nikdar najmanjše prilike nismo dali, ki bi tudi le na videz opravičevala ostudna očitavanja omenjenega oklica, z vso odločnostjo zavračamo te izrastke strankarske strasti.

S takim orožjem se mi nečemo vojskovati, in tako orožje se nam ne zdi primerno veljavi velikega posestva.

Mi tudi svojim nasprotnikom radi pripoznavamo, da je njih konečni, namen ravno isti, za katerega naša srca bijejo, namreč blagor dežele, pa moč in slava države. Pa kakor radi jim to pritrdimo, ravno tako živo smo prepričani, da pota, po katerih jo oni v ta namen zavijajo, pota, po katerih sta dozdej v državnem zboru hodila od njih izvoljena zastopnika, nikdar nobenega ne pripeljejo k pravemu cilju. Združba z nasprotniki, ki vse zanikajo in odrekovanje davkov ne more ne deželi koristiti in ne državi; pa tudi žalostna prikazen, da je bila izmed vseh dežel našega cesarstva Kranjska dozdej jedina, v kateri so bili zastopniki velikega posestva v brezozirnem (absolutnem) nasprotovanji proti vsem zastopnikom vseh drugih volilnih razredov v deželi, pač ni pripravna temu volilnemu razredu ohraniti veljavo in upliv, še manj pa ja pospeševati.

Nam se zdi, da se veliko posestvo, ako ima v

resnici prihodnost dežele in njenih koristij pred očmi, ne sme samega sebe obsojevati k nezmožnosti, da se mora marveč prebivalstvu postaviti na čelo, ter tam kazati vodilni in pomirovalni upliv, ki bode deželi v blagoslov, njemu samemu pa v slavo.

In v tem zmislu se hočemo volitve udeležiti, v tem zmislu prosimo vse, ki se poganjajo za napredek in za mir v deželi, ki nečejo občutno kratiti upliva deželnega zastopstva v državnem zboru, da naj se nam pridružijo in osebno pridejo k volitvi, ali pa pošljejo svoje pooblastilo, ako bi jim samim nikakor ne bilo mogoče priti.

Potrební predgovor zaradi določitve kandidatov bo 4. junija popoldne ob 6. uri v „Hotelu Evropa“ in bomo pri tej priliki tudi poročali o konečnem vspehu našega predloga za kompromis, ki smo ga zvesti svoji vedno razodevani spravljalnosti ponudili nasprotni stranki.

Zato se zanašamo, da se boste že pri tej priliki zbrali v polnem številu.

V Ljubljani, 20. maja 1885.

Konservativni volilni odbor velikih posestnikov vojvodine Kranjske:

Karol grof Hohenwart. Hugon knez Windischgrätz. Jožef Friderik Seunig. Stolni prošt Josip Supan. Albin grof Margheri.

Volilno gibanje.

V Istri dobodemo, kakor se kaže, gotovo oba slovanska poslance iz kmetskih občin, ker je udeležitev pri prvotnih volitvah velikanska. Istrski Slovani probujajo se vidno in z velikim naudušenjem boré se za svoja tla. Vitezičeva izvolitev je popolnem zagotovljena, kajti iz poročil, ki ja „Naša Sloga“ objavlja, razvidno je, da je njemu do zdaj zagotovljenih preko nadpolovične večine 25 do 30 glasov. Koliko poročil pa še manjka! V Pazinu bila je udeležitev nepričakovana. 332 naših proti 36 šarenjačkim volilo je tri dni! Toliko o iztočni Istri.

V zapadni podlegel je bil pred 6 leti naš Klodič proti Defranceschiju z 67 proti 98 glasom. A zdaj ima Spinčič po poročilih navedenega lista že preko 80 glasov zagotovljenih, da-si manjkajo

še poročila iz celega Puljskega in, izvzemši Motovun, iz celega Porečkega političnega okraja. Večina pa znaša okolu 100. Huda borba je v Buzetu, ker se je volitve udeležilo 1200 prvotnih volilcev — skoro vsi! S tacim zanimanjem se ne more ponašati nobena občina v cesarstvu, kamo-li v „zaspani“ Istri. Volilo se je pet dnij. Italijani so strahno pritiskali. Niti kruha, niti družega neso dali našincem za gotov denar. Živež moral se je od zunaj mesta donašati. Ali, ker telegram poroča, da znaša naša večina drugi dan že 100, računamo v tej občini zmago (27 volilnih mož.)

Se ve, da bodejo imeli volilni možje težko stanje osem dnij, do volilnega dne. Kajti znano je, kako brezsrčni so šarenjaci. Vsa najnesramnejša sredstva bodo ti naši zloglasni sovragi upotrebili, da bi volilne može premotili ali — upajmo — da brez vspeha. Narod se zaveda in pri možakih tudi karnjelski stotaki nemajo veljave.

V mestih in trgih kandiduje dr. Mandić. Tudi tu bi morala biti udeležitev velika, da, ako tudi ne zmagamo, vsaj pokažemo dobro manjšino.

Ako prideta tedaj od 4 istrskih poslancev 2 slovanska v državni zbor, smemo biti za zdaj prav zadovoljni. Tu se kaže velikanski kontrast o istrskih razmerah. V štatistiki stoji Slovan proti Italijanu 3 : 2, v deželnem zboru 5 : 25, a v državnem zboru bode, ako Bog da i sreča junaška, 2 : 2.

Na Štajerskem je barona Goedla izvolitev že zagotovljena, kajti zanj je že 169 glasov (treba jih je 162), akoravno izid vseh prvotnih volitev še ni znan. V Mariborskem okraju priborili smo 3 občine popolnem, jedno pa na pol. V Slovenjo-Bistriškem okraju imeli smo lani 28 glasov, letos jih imamo 32—36. Čudimo se pa, da so pohorske občine Šmartin, Vojtina, Freieheim, Kalše in Ritoznoj liberalno volile. Kje je bil pastir, ali je morda spal?

Konjiški in Slovenjo-graški okraj sta se vrlo dobro držala, najbolje pa Sevnjski in Šoštanjski okraj, v katerih je vseh 50 volilnih mož narodnih.

V Savinjski dolini izvoljeni so: v Petrovčah: Vrli župan Miha Bračič, Matija Resnik, Mart. Goršek, Ant. Kuder in Andrej Goršek, v Žavski oko-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Triindvajseto poglavje.

Obpravna pred mirovnim sodnikom.

(Dalje.)

Paddy, odvrnil je Humbug resnobno, zahvalimo se ti za dobro mnenje o nas; a ker si se na ulici upijal ter se pretepal, stalo te bode deset dolarjev.

Deset dolarjev! vzkliknil je pijanec, kje naj jih pa vzamem?

Če jih do jutri ne dobiš, poravnal bodeš to s petndnevnim zaporom.

A moja žena, moji otroci? kričal je Paddy.

Na to si moral včeraj misliti, odvrnil mu je sodnik, danes je prepozno.

Hinavci („farizejci“), vskliknil sem, sedaj imam vas. Vi imate dvojne uteže in dvojno mero. Hvala denarju, bogatin si lahko dovoli vsako napako; revež pa se mora v ječi pokoriti za jedino hudodelstvo, katerega ne odpustite: to je revščina. Ali je

to pravica? Jaz priznam za jeden in isti prestopok jedno in isto kazen; ali zaprite vsakega, ali pa nobenega. Pravica je z drugo besedo le enakost!

Srečni logiki, rekel je Humbug, občudovanja vredni voditelji narodov! Vam je malo mari, ali svobodo ugonobite, da jo le po premi poti v prepad vodite. Oni dan, ko so v Bolgariji plemenitniki in ženske na kolih turških rabljev izgubljali svoje življenje, vam je gotovo srce radosti trepetalo, presvetli doktor iz Jene; gotovo ste klicali: Velika zmaga enakosti!

Ne, ne, odvrnil sem, meni se studi samosilstvo. Jaz mislim enakost, ki povzdiguje, ne pa enakosti, ki ponižuje. Jaz zahtevam, da se s slugi kot s plemenitniki ravna, ne pa s plemenitniki kot s slugi.

Vse dobro, dragi prijatelj, odvrnil mi je sodnik; a ravno tu začenja se težava. Zmeraj bode točka, v katerej enakosti ne boste dosegli, če nečete posnemati Prokrusta, najpopolnejšega izmed vseh logikov. — Naši saksonski stari zakoni, ki se vam toli trdi in hudi dozdevajo, meni pa pravični in mili, zmeraj skušajo varovati svobodo. Razven grozovitih zločinov poprijemajo rajši mošnjico kot osebo obdolženega. Če je pravo sredstvo, ustaviti

človeka, ki ga strast poganja, da se mu predočuje odgovornost, katera ga čaka, potem ni primernejših kaznij, kot so denarne; verujte mojej izkušnji. So države, kjer je prešeštvo plemenito dejanje; kjer je nezvestoba dovoljena igra; kjer je dvoboj podjetje, katero minister na javnem odru zagovarja in ki celo zločinca časti. V nas nikdo ne zapelje ne žene, niti hčere svojega soseda, in nikdo ne pobija ljudi zaradi storjega mu razžaljenja. Zakaj? Zaradi kaj priprostega razloga, ker je za vsakatero tako neumnost treba petnajst ali dvajset tisoč dolarjev plačati. Nikdo se rad ne ugonobi, da bi po mestu o njem govorili in da bi pri tem še smijali se.

Tak je zakon; in deset stoletij dolga veljava je posvečila mu moč in modrost. A kaj naj se zgodi, če obsojenec nič nema? Ali naj reveži imajo pravico nekaznenosti? Ali naj se jednoličnosti žrtvuje svoboda? Predniki so odločili in mi smo ohranili njih načelo: Kdor ne more plačati z mošnjo, naj plača s kožo: luat cum corio. V nas je denarna globa pravilo, zapor pa izjema. Zakaj? Ker svoboda nam je načelo. Prav za prav je zapor le neko zvrševanje proti dolžniku, ki ne more plačati. Kaj se v vsem tem vam zdi krivičnega?

lici: Tom. Cvikelj in v občini Griže: g. župnik Mat. Arzenšek, France Dolinar, Pongrac Goršek in Jože Košec. Pri sv. Petru v Savinjski dolini, kjer je propal Vervegov zet Lenko, pa župnik Šehl, trgovce Golanšek in posestnik Škorjanec, vsi vrli narodnjaki. Isto tako pri sv. Juriji ob juž. železnici.

V Ptujem volilnem okraju vrši se tudi vse dobro. V Šmarskem okraju bodo vsi glasovi za Božidara Raiča.

Na Koroškem stoji stvari tako, da je izvolitev ministra Pino-ta gotova in da bode Einspieler, če ne večine, dobil vsaj jako častno manjšino. Nemškutarji vsled tega silno razjarjeni in v Trbiži izrekel je v svojej razkačenosti nek nadni — Nemec: Odsle nam ne bode nobeno sredstvo pre-slabo, da le Slovence potlačimo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. maja.

Jutri se začno volitve za **državni zbor**. Volile bodo kmetske občine na Solnogradskem dva, na Spodnjem Avstrijskem pa deset poslancev. V prvi teh dveh kronovin je izid volitev že gotov, voljen bode Jurij Lienbacher in še jeden poslanec njegovega mišljenja, na Spodnjem Avstrijskem bode pa borba mej konservativci in liberalci in voljenih bode nekaj liberalcev in nekaj konservativcev. Vsekako so pomenljivi kandidatski govori vodij raznih strank. Tak govor imel je vodja moravskih nemških liberalcev, bivši minister Chlumecky, na volilnem shodu v Brnu, kjer kandiduje Chlumecky se že nekaj časa drži bolj zmerne politike in se nekako približuje sedanji vladi. V svojem govoru je tudi sedaj priporočal zmernost, kajti le zmerne stranke morejo po njegovem mnenju kaj doseči. Precej hudo je kritikoval delovanje minulega državnega zbora, a pri tem se je vedno nekako ogibal svoje napade obračati na vlado, zlasti na grofa Taaffeja, in tako sukal razne dogodke, kakor da je vlada bila prisiljena tirati tako politiko, kakor jo je, vsled raznih dogodkov. On misli, da vlada ne želi, da bi se okrepila sedanja večina, četudi bi rada oslabilila manjšino, kajti dobro spozna, kako nesreča preti državi in ustavi, ko bi sedanja večina pridobila dvotretjinsko večino. Nadalje je bivši minister priporočal, da naj nemška liberalna stranka ostane politična, državna stranka in naj se nikar ne postavlja na izključljivo nemško narodno stališče. V daljnjem govoru je pa pojasnil, zakaj on to priporoča. Državni jezik bi tudi on rad. Tega pa Nemci drugače ne morejo doseči, kakor če ostanejo politična stranka. Le kot politična stranka imajo namreč Nemci pravico na kake prednosti nad drugimi narodi in na vodstvo, in nemščino se more proglasiti državnim jezikom le kot državno potrebo. Ko bi se pa Nemci postavili na izključno narodno stališče, potem bi pa morali priznati narodno enakopravnost. Iz tega govora je jasno, da zmerni nemški liberalci nam neso nič manj nevarni, kakor odločni, ker hlinijo svojo zmernost le zato, da lažje zagovarjajo svoje gospodstvo nad Slovani, in da bi lažje zopet prilezli na državno krmilo. — Ker dr. Herbst ni več ugajal ultranemškim kričačem, so ga izrinili iz svojega dosedanjega volilnega okraja Schluckenau in ga prisilili kandidovati v Prabatiškem volilnem okraju proti knezu Schwarzenbergu. Tu pa nema dosti upanja za zmago. Bil je že tedaj v nevarnosti, da ne pride več v državni zbor. Sedaj so se pa Dunajski levičarji usmili dolgoletnega vodje in mu podelili varen volilen okraj v notranjem mestu, kjer se nema bati propada. Herbst je tudi vsprejel to kandidaturo. — V Gradci postavil je liberalni vo-

lilni odbor Carnerija in Derschato kandidatura. Prvega za notranje mesto, drugega pa za predmestje. — Dopisnik angleškega lista „Times“ pogo-varjal se je z ministerskim predsednikom Taffe-jem o avstrijske notranje politiki. Taffe izrekel je svoje prepričanje, da bode njegova večina se precej povečala po volitvah. Ve pa on tudi, da bode šte- v lo poslancev z ekstremnimi tendencijami jako na- raslo, ravno tako tudi število protisemitov. To pa nič ne dene, ker taki elementi manj škodujejo do- brej vladi, kakor omahljivci, ki se zdaj pridružijo jednej, zdaj drugej stranki. Taffe misli, da se se- danja levica ne bode dolgo držala, in da se bodo stranke v državnem zboru popolnem prestrojile. Na- dalje je minister izjavil, da bode prihodnjemu dr- žavnemu zboru vlada predloge proti socializmu in anarhistom predložila. Z Rusijo pa ne bode sklepala nikake nove pogodbe zaradi izročitve zločincev, zlasti, ker tega ne marajo Ogri. Taffe obžaloval, je mej drugim, da Anglija daje zavetje anarhistom, izrekel je pa nado, da bode tudi angleška vlada previdela vsled mnogih dinamičnih atentatov, da ne gre tako postopati z anarhisti.

Vnanje države.

Kakor se iz Carigrada poroča, bil je že prvi boj mej **makedonskimi** ustajniki pri Žumu na levem bregu reke Strume. Ustaši bili so oboroženi z ostrogušami in so se hudo ustavljali. Turki so jih njih pognali v beg. Kakor se poroča, imajo usta- jniki trinajst mrtvih, več ranjenih, nekoliko so jih pa Turki ujeli. Kolika je zguba Turkov, ni povedano. Ustajniki umaknili so se v Rodopske gore. Turki so jih zasledovali nekaj časa, a na meji jih je usta- vila bolgarska straža pod poveljstvom nekega ruskega častnika. Ako se to poročilo potrdi, začela se je ustaja v Makedoniji. Kaj se vse utegne razviti iz tega ne- znatnega boja, se ne da presoditi. Vlasti bodo go- tovo vse mogoče storile, da se ohrani mir.

Smrt **francoskega** pesnika Viktorija Huga je vzbudila veliko žalost. V Parizu so takoj nad akademijo znanosti in vsemi gledališči razobesili za- stave. Zbornici sta že dovolili 20.000 frankov za pogreb. Mrtvaškega spreveda se bode udeležilo silno veliko občinstva, najbrž še več, kakor pogreba Gam- bette.

Italija neki misli pomnožiti svojo posadko v Massauahu, da se bode mogla braniti proti ustašem ali pa proti Abisincem, ko bi jo napali. Suakima pa Italijani neki ne mislijo zasesti. V Suakimu ostane kakih 3500 mož angleških vojakov.

Podkomisija v Parizu zborujoče komisije je zastran neutralitete **Šueškega** prekopa že izdelala svoj načrt, katerega bode plenumu predložila. Po tem načrtu je vsakej ladiji, bodi si trgovska ali vojna, zagotovljen svoboden prehod skozi prekop. Vlasti se zavežejo varovati vse priprave in zgradbe tega prekopa. Ob prekopu ne bode smela nobena vlast delati kakih vojnih pripravil ali pa vojevati se, tudi Turčija ne. Ladije na teh krajih ne smejo niti nakladati niti razkladati streljiva in drugih za vojno potrebnih stvari. Katera oblast bi kaj poškodovala prekop, morala bi hitro družbi povrniti vse stroške za popravilo. V prekopu ne sme nobena vlast imeti nastavljenih nobene vojne ladije, katerim je le pre- hod dovoljen; ob uhodu in izhodu prekopa pa sme vsaka vlast imeti po dve vojni ladji, samo vojujoče se vlasti nemoje te pravice.

V angleške spodnje zbornice odgovoril je Glad- stone, na neko vprašanje, da Avstro-Ogerska in Nem- čija še nista ničesar storili, da bi **egiptovsko** finančno konvencijo ratifikovali parlamentu. V Av- striji je državni zbor razpuščen, v Nemčiji se pa ne snide pred oktobrom. Ker sta pa tej konvenciji pritrdila nemški in avstro-ogerski zastopnik, ni no- benega uzroka misliti, da bi jej nemška in avstro- ogerska vlada ugovarjali. Plačevanje Aleksandrijskih odškodovanj je še predmet juristične preiskave, ka-

tera bode kmalu končana. Kako je sedanje stanje egiptovskega državnega zaklada, se ne ve, ravno tako tudi ne, koliko je treba za upravo dežele.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 22. maja. [Izviren dop.] (Wurzbach kandidat.) Tako je tedaj. Ubogi Dunajčani iščejo kandidatov za državni zbor, kakor njega dni subi Diogenes resnico, a pri nas na Do- lenjskem je kandidatov ko gob — ali bolje rečeno, toliko jih je, ko dolenske toče. Nemamo dovolj domačih, slovenskih kandidatov, usiljuje se nam celo nemčur. Kaj je tedaj Dunaj proti naši Dolenjski! Nemec Wurzbach rad bi bil državni poslanec. Ko bi nam vsaj nemški Dunajčani pisali za tako robo, mi ga jim koj nasvetujemo, ali če hočejo tudi v zaboji tja posljemo. Samo ne vemo, ko bi Wurzbacha Dunajčanom darovali, če bi nam ne skočile stare ženice v lase; kajti ta mož jih je s svojim programom strašansko razvnel, obljubil jim je nam- reč dobro in prav ceno kavo. Wurzbach obljubuje celo duhovnikom jako veliko plačo. Višnjagorcem hoče sezidati „kresijo“ brez arestantov — ali kali? — Vsi drugi pa dobimo železnico, samo to ne vemo, kako železnico si zviti, ježični dohtar misli; mogoče tako, kakoršno nam prinese včasih sveti Nikolaj. — Dolenjci bi radi rake jedli, pa jih nemajo, Wurzbach jim hoče tudi te preskrbeti in zaradi tega po- praviti nerodovitno Krko. — Mož tudi pravi, da se bode postavil, kakor angelj v raji — z mečem v roki — pred naše šole, ter varoval — toda ne naših dijakov — marveč nemški kulturni jezik, da ga naš domači jezik ne pomandira ali celo izbacne. — Kočevarjem svojim bratom Wurzbach nič ne pove, — vsaj mi ne vemo — ali jim bode preskrbel kro- šnje po novejši sistemi ali ne. Ne pove, če bode skrbel zato, da se obligatno upelje v najvišje kroge jako duhovita igra „hoch in nieder“ in koliko po- maranč bo moral snesti vsak igravec. Še celo o „Wacht am Rinzele“ ne omeni. — Ubogi Kočevarji, takega kandidata nam hočete priporočati, kateri celo Vam najboljših rečij ne obljubi? Oto bode pravcati hinder-hander!

Konečno še dolenski Slovenci gospoda kandi- data prosimo, ker se mu srce že tako rekoč same dobre tope, naj nam stori to ljubav, in naj nas, kar je odločnih Slovencev z usiljevanjem svojega programa po nemčurskih agentih ne nadleguje, — kajti nas že boli glava od samih programov. Ko bi g. Wurzbach še tako govoril, po tem govoril in še govoril, kakor je njemu lastno, ali se celo zvijal in majal, ko oni možicelj na vrvi, mi Slovenci ga nečemo. Mož ostanite pri „vaših!“

Vi, dragi rojaki dolenj-ki, upamo da rešite svoj čast in hitite na volišče, ter glasujte za moža poštenjaka, kateri spoštuje naše svete pravice. Tuj- cev našega jezika nečemo! Bog daj zmago!

S Krškega 23. maja. [Izv. dop.] V dan 21. t. m. se je k nam pripeljal bivši državni po- slanec g. grof Margheri, da se predstavi in poroča svojim volilcem o delovanji v minolej dobi v držav- nem zboru. Akoravno smo še le popoldne okoli 3. ure zvedeli, da je gosp. grof tukaj, se je nas vender v kratkem zbralo nad 30 volilcev v gostilni g. Gregoriča. Ko nam naš vrli gosp. župan Viljem

Jednakosti pogrešam v tem, odvrnil sem.

No, gospod doktor, potem ste pač slepi. Je dvojna enakost: prva, človeški družbi popolnem neugodna, je ona zunanja ali gmotna in silovita enakost, ki se nikakor ne ozira ne na starost, niti na stan niti na bogatstvo. Iste kazni v nejed- nakih razmerah, to je samoosebna (absolutna) jed- nakost, pa največa krivičnost. Druga enakost uravnjuje kazni ne po pojmu hudodelstva, kajti to je le beseda, ampak po dejanji samem in po osebi krivega. Za bogatina velika denarna globa, za re- vež pa mala in če te plačati ne more, nekaj dni zapora, to je zakon, ki se na pravičnost in resnično enakost jednako ozira, kot na svobodo.

Paddy! vzkliknil sem, ter k sebi poklical pi- janca, ki me je z debelimi očmi gledal. Paddy, vzemi teh deset dolarjev, plačaj globo, vrni se k svojemu ognjišču in ne greši več. — To je moj od- govor, pristavil sem, obrnivši se k Humbugu: to je prosved zoper krivičnost vaših zakonov.

To je ravno najboljši dokaz njih izvrstnosti, odvrnil je. Ko bi bili mi iz ljubezni do enakosti na pijanost naložili zapor, katero pomoč bi bili vi potem tej zanimljivej žrtvi mogli izkazati? Nasproti pa globa ima to veliko prednost, da mila srca zmi-

raj lahko zmanjšujejo trdost ali ostrost naših ob- sodeb. In naj pravoznanci, ta zarod s kamenenim srcem, porekó, kar jim drago, v boji mej milosr- nostjo in pravičnostjo je zmiraj dobro, če ima milo- srčnost zadnjo besedo.

Hvala, doktor, kričal je Paddy ter mi prste stiskal z rokami. Grem ga pit na vaše zdravje; in prvega, ki bi trdil, da ste vi čarovnik, ubijem ga, pri moji veri.

Ta je spokorjen in poboljšán, rekel je Hum- bug. Če ni več nobenega na vrsti, zaključim sodišče.

Spremljal sem ga v njegovo sobo, kjer sva predsednika porotnega sodišča našla v največi raz- burjenosti.

Pričakoval sem vas, rekel je Humbugu; vidite me v največi zadregi. Porotniki so skup, a državni pravdnik mi ne izpolni obljube. Piše mi, da je v postelji in da ga živčne bolečine zadržujejo vstati.

Živčne bolečine — pa državni pravdnik! to je neverjetno, vzkliknil je Humbug.

Dragi prijatelj, ne smijajte se, rajši mi po- magajte. Dobite mi kakega namestnika državnega pravdnika.

No, vzemite tega blagosrčnega Danijela, rekel je Humbug, zmeraj pripravljen za smeh in šalo.

To je mož, kakoršnega potrebujete. Odvetnik je in doktor juris vseučilišča v Jeni, ta je pravi čudež resnosti, neupogljivosti, pravoznanstva in globoke občutljivosti. V njem imate Coka, Mansfielda, Erskina in vse druge v jedni osebi.

Pojdite naglo, gospodine, rekel je predsednik, prijemši me za roko; vi ste res moj angelj varuh.

Dovolite, rekel sem mu — — —

Ne, ne, segel mi je v besede, ničesar nečem slišati. Le nobene prisiljene skromnosti; vi ste do- ktor — in to zadostuje.

H kratu me je Humbug prijel za drugo roko; in vlekla sta me v sobano, predstavila porotnikom ter me posadila na mesto državnega pravdnika, predno sem mogel le besedico izpregovoriti. Hum- bug se je vsedel tik mene, smijal se o mojem sit- nem naključju, ter mi na klopi zagovornikov po- kazal Foxa, ki je strmel ter me z zatisenimi očmi gledal.

Umakniti se ni bilo več mogoče; usoda, ki se je z menoj igrala, obsodila me je, da sem igral novo veselo igro: „Državni pravdnik zoper svojo voljo.“

(Dalje prih.)

Pfeifer predstavi našega bodočega poslanca za državni zbor, ga vsi navzočni z burnim „živio“ pozdravimo. Na to poprime gosp. kandidat besedo in naslika na kratko svoje postopanje v pretečenih 6 letih in kako misli dalje delovati, ako ga izvolimo zopet za poslanca. Mej drugim je g. grof omenil, da večkrat ni mogoče samemu poslancu kaj uspešnega doseči, ampak le v slogi z drugimi poslanci, kar je tudi res. Hribov in dolin — je nadaljeval — Vam ne morem obljubiti, kajti delal bom, kolikor bo v moji moči na to, da Slovenci vendar že enkrat dobimo nam po ustavi obljubljene pravice. Lastnega dobička ne sem nikoli imel pred očmi, temveč vedno le blagor naše mile kranjske dežele — posebne zapuščene Dolenjske, kajti sam sem Dolenjec in po tem takem tudi dobro vem, česa naša pozabljena stran najbolj potrebuje. Ko je naš g. kandidat končal svoj jako pametni in dobro premišljeni govor v slovenščini, ga vsi navzočni volilci jednoglasno proglase svojim poslancem za državni zbor, kar je bilo z navdušenim „živio“ vsprejeto.

Naš g. župan potem naslika v jedrnatem govoru zasluge g. Margheri-ja, da je on vedno zvesto podpiral ob vseh prilikah slovenske poslance in da si za naše kraje in razmere v sedanjih resnobnih časih boljšega poslanca misliti ne moremo, nego g. grofa Margheri-ja.

Konečno naj le še toliko omenim, da pri nas bomo vsi na dan volitve oddali glasove dosedanjemu poslancu g. grofu Margheri-ju, ker prepričani smo, da za tako važno mesto so najbolji zanesljivi, neodvisni ljudje, kakor je ravno gosp. grof. — Nasprotnemu kandidatu, Dunajskemu g. profesorju, sta zagotovljena do sedaj le dva glasova — in ve liko več se jih nema nadejati. — Meščani bodite jedini in volite složno, ter pokažite, do koga imate pravo zaupanje!

Domače stvari.

— (Shod volilcev v Rudolfovem.) Po živahnem dopisovanju mej dr. Poznikom in prof. Šukljejem naznanil je prvi volilec, da bode na Binkoštni ponedeljek shod volilcev v mestni dvorani. Mej vse priprave in obdelovanje, ki se pa neso več za kulisami godile, marveč prestavile na ulico, tako da je bil preteklo sredo nek gospod, čegar dostojanstvo se ne strinja s poulično agitacijo, po nekem starem meščanu prav dobro zavržen — treščil je sklep centralnega volilnega odbora: da se peljeta gg. Svetec in dr. Vošnjak in razložita volilec položaj — kakor blisk z jasnega, kaj naravno je bilo, da pride do govorniške bitke. Sedaj k stvari: Sešlo se je blizu 70 volilcev. Župan dr. Poznik odpravi shod, pozdravi navzočne in pravi, da je tudi kandidate povabil. — Grof Margheri izprosi si besedo za stvarni popravek, rekoč: Kar se tiče moje kandidature, ki bi vendar g. županu morala znana biti, ker jo priporoča centralni volilni odbor, ni res, da bi me bil g. župan povabil. Jaz sem do dobrega uverjen, da je shod volilcev le proti meni sklican. Na to izbere se „per acclamationem“ deželne sodnije svetnik g. Pleško predsednikom shodu, kateri dá besedo prof. Šukljeju. Šuklje govoril je spočetka dobro in stvarno, a prirojena mu strast ni mu pustila, da ne bi udrihal po svojem protikandidatu, to pa tako, da se je mej volilci čulo glasno oporekanje in da koncem govora ni bilo niti jednega pritrjevalnega glasu. — Potem oglasi se grof Margheri (navdušeno pozdravljen) ter zavrača stvarno in brez vsake strasti vse napade na njegovo osebo. Volilci so mu glasno pritrjevali in ko je končal, zaorili so po dvorani živahni žvioklici. Za Margherijem govoril je dr. Poznik ter napadal vse poslance, zlasti pa grofa Margheri-ja. Končal je mej glasnim oporekanjem in po dvorani videli so se sami nevoljni obrazi. Potem izprosi si gosp. Svetec besedo, a dr. Poznik protestuje, češ da ni volilec. Svetec apeluje na volilce, ki so ga takoj živahno pozdravili. G. Svetec razlaga potem jako mirno in stvarno ves položaj ter priporoča v imenu centralnega volilnega odbora grofa Margheri-ja kandidatom. (Dobro, dobro!) — Naposled oglasi se še prof. Stanger in obsoja z jako krepkimi izrazi Šukljejevo delovanje, rekoč, da tacega moža, ki seje le razpor in prepir mej narod, opravičeno črti vsak narodnjak. Možu, ki bi le s terorizmom in vsakimi sredstvi rad splezal na sedež poslanca, bi tudi Nemci ne mogli dati svojega glasu. Po tem izredno odločnem govoru ostavil je Šuklje dvorano, ne da bi bil le besedico črhnil, volilci pa so grofa Margheri-ja navdušenimi žvioklici proglasili kandida-

tom. Tako vršilo se je zadnje dejanje tragikomične igre, ki se je dosle imenovala: Šukljejeva kandidatura.

— (Vladni svetnik g. Dostal) pripeljal se je včeraj s štirimi državnimi inženirji v Ljubljano. Jutri začno trasirati dolensko železnico na dveh mestih: v Ljubljani proti Rudolfovem in v Praprečah proti Kočevju.

— (Umrl) je preteklo soboto po kratki, a mučni bolezni g. Martin Bavdek, posestnik, vinski trgovec, preglednik kmetijske posojilnice za okolico Ljubljanske v 56. letu svoje dobe. Pokojnik bil je ves čas svojega življenja jako odločen narodnjak, izredno marljiv in delaven mož in skrben hišni oče. Da je užival mnogo simpatij, kazal je včerajšnji nenavadno mnogobrojni pogreb. — Bodi mu zemlja lahka!

— (Potovalcem na Velegrad in v Prago.) Ono gospodo, ki se bode udeležila potovanja na Velegrad in v Prago, opozarjamo, da bodo na Dunaji, v Homuci, v Pragi in Brnu pripravljena brezplačna stanovanja. Kdor bi želel dobiti tako stanovanje, naj to oglasi odboru, kedar bode pošiljal denar za vožnjo. — S prijavami sploh ni preveč odlašati, ker bi se sicer odboru ravno za poslednje dni preveč kopičilo delo.

— (Slovenskim velikošolcem.) Poročali smo, da se je na Dunajskem vseučilišču za slavistiko habilitoval dr. Jan Leciejewski, Poljak iz Poznanja. Letos čita: 1. Nosniki v slovanskih jezikih, in 2. Odlomki iz literatur slovanskih (Prešeren, Stanko Vraz, Mickiewicz, Puškin). Slovenski dijaki naj ne zamudijo te prilike, da poslušajo predavanja. Liciejewski razume dobro slovenski; pred dvema letoma bil je pri Bož. Raiči na počitnicah in je pri Miklošičevi slovesnosti slovenski govoril. Spisal je mej drugim: Die Sprache des polnischen Theils des Florianer Psalters (Lautlehre in Formenlehre). Razume tudi staroslovščino; ravno zdaj izhaja v Varšavi njegova prestava: Mala in Damajante.

— (Knjižica o življenju in delovanju svetih slovanskih blagovestnikov Cirila in Metoda,) katero je sklenil izdati v spomin letošnje tisočletnice odbor za priredbo vlaka na Velegrad in v Prago, izšla bode nekaj čez jedno tiskovno polo obsežna in s tremi ličnimi podobicami ozaljšana, proti koncu meseca junija. Knjižica, katero je v prostonarodnej besedi spisal odlični duhovnik Ljubljanske vladikovine, dobivala se bode po 10 kr. in bode ves čisti dohodek od nje pripadel na novo ustanovljenej „družbi svetega Cirila in Metoda.“

— („Glasbena Matica“) nam podaje zopet nov dokaz o svojem marljivem delovanju. V zmislu društvenih pravil §. 2. b. priobčuje ličen zvezek narodnih pesnij, ki jih je nabral in uredil Janko Zirovnik. Že lansko leto je „Glasbena Matica“ od istega avtorja na svetlo dala I. zvezek narodnih napevov, katere je popolnem razprodala. To je marljivega nabiratelja spodbudilo, prirediti drugo serijo. V II. zvezku se nahaja 21 raznih domačink, ki jih največ popevajo po Gorenjskem. Da prijatelji narodnih pesnic zvedo vsebino II. dela, podajamo jim tukaj obseg: „Bom šel na planince“, „Zvedel sem nekaj novega“, „Vse je veselo“, „Tam stoji Ljubljana“, „Kaj boš za mano hodil“, „Rasti rožmarin“, „Ptički pojejo“, „Mal' postojmo“, „Ko b' sodov ne b'lo“, „Tam za turškim gričem“, „Dekle v vrtu zelenem sedi“, „Solnce že doli gre“, „Vince lepo barvano“, „Ribniška“, „Dekle kdo bo Tebe troštal“, „Megla v jezeru“, „O ta soldaški boben“, „Danes je taisti dan“, „Šel bom v planince v vas“, „Po gorah grmi in se bliska“, „Po vrtu je pohajala“. V drugem zvezku se torej nadaljuje prvi, katerega je „Glasbena Matica“ drugič še v ličnejši obliki ob jednom na svetlo dala. V obeh zvezkih je 41 narodnih napevov uprav tako ubranih, kakor je narod slovenski rad popeva. Pevci in pevka društva naj bi te napeve marljivo gojevali in s tem narod učili, da se nepokvarjene ohranijo, in da se pevcem tudi ukus po lepo in priprosto ubranih napevih vedno bolj blaži ter vzbudi željo, tudi umeteljno pesen kultivirati, ali vsaj izpodriniti ostudne, umazane pesni. Ker se tudi v notah nevešči naravni pevci uprav z lahkoma priuče svojega glasu iz partiture, ako si pevovodja le nekaj truda da, in ker je cena jednemu zvezku 20 kr., s poštnino 22 kr., torej se je nadejati, da bodo pevci učeni in neučeni radi segali po tej zbirki. Kdor jo želi imeti, naj pošlje naročnino pod naslovom: „Glas-

bena Matica“ v Ljubljani. Za 3 do 10 iztisov je poština 5 kr., za več iztisov 10 kr. k naročnini dodati in znesek nakazati. Kdor jo hoče neposredno sam kupiti, naj se oglasi pri blagajniku „Glasbene Matice“, Francovo nabrežje št. 11 v III. nadstropji. „Glasbena Matica“ je tudi založila glasove k Nedvedovi maši II „K Tebi srca povzdignimo“, katero so lansko leto društveniki dobili v partituri. 4 glasovi (32 strani) se dobivajo ravno tam za 30 kr., s poštnino za 35 kr. Pevskim zborom se posebno priporoča kupovanje teh jako lepo in elegantno tiskanih glasov. Ker „Glasbena Matica“ pripravlja društveno izdavanje za tekoče leto, naj bi člani blagovolili doposlati svojo letnino, da bode odbor vedel določiti število iztisov. Pri uplačilih naj se na nakaznicah potrdi sprejem muzikalij pretečenega leta.

— (Prememba v posestvi.) Hišo na Emonski cesti, znano pod imenom „Frčica“ kupil je g. Štrukelj, posestnik v Trnovem, za 15.500 gld. od g. majorja Schellenbacha.

— (Ogenj.) Včeraj zjutraj gorelo je v kuhinji hiše št. 27 v Rožni ulici. Kuhinjsko orodje vse pogorelo. Pogasili so domači ljudje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 25. maja. Pri mnogobrojnem volilnem shodu Šuklje in Margheri govorila. Šuklje popolnem propal, Margheri od velike večine navdušeno vsprejet. Navzočna Svetec in Vošnjak. Margheri-jeva volitev zagotovljena.

Krško 26. maja. V Krško dospel je admiral brez ladij in ribičev. Admiral odjadriral kakor Persano pri Visu.

Krško 26. maja. Šuklje entuzijastično vsprejet ali ka-li? Javni organi so pazili, da je mirno na Dunaj odšel.

V pojasnilo.

G. dr. Hinko Dolenc je svojemu oklicu do volilcev, ki ga razglašajo v „Slovenskem Narodu“ od 21. t. m. dostavil tudi to, da on centralnega volilnega odbora ne priznava, ker, da se je ta samovlastno in brez mandata za takega proglasil.

Na ta oponos mi bodi dovoljeno v imenu centralnega volilnega odbora odgovoriti to-le: Jaz jako obžalujem, da se g. dr. Hinko Dolenc ni udeleževal zadnjega deželnega zbora in obravnav narodnega kluba in da zatorej ne vé, da se je pri volitvi izvrševalnega odbora posebno poudarjalo to, da bo imel ta tudi voditi volitve za državni zbor in da se je zlasti iz tega ozira prvotno število njegovih udov pomnožilo.

Izvrševalnega odbora prvomestnik:
Luka Svetec.

Poslano.

Glede mojega volilnega oklica je „Slovenec“ prinesel v svoji številki od petka 22. t. m. kratko „dovtipno“ opazko, v številki od sobote je pa napisal uvoden članek. Kot kratak odgovor to-le:

Meni kot kandidatu za državni zbor sta bila riž pa Tržaške fige glede Trsta ravno toliko na misli, kolikor glede Dunaja tarok pa druge zabave.

„Slovenec“ napada mene in „Slovenski Narod“. „Naroda“ ne bom jaz opravičeval. Na opombo, da se jaz zadnjega deželnega zborovanja nesem udeleževal, in ki diši po sumničenju, odgovarjam, da tega zaradi bolezni nesem mogel storiti, kar bi bil „Slovenec“ tudi lahko povedal. Da bi bil izvrševalni odbor pooblaščen se preustrojiti v centralni volilni odbor, to ni resnica, in kar se je o tem sklepalo, moralo se je meni kot deželnemu poslancu naznati.

Da je centralni volilni odbor povprašal veljavne moze Notranjske za njih mnenje o prihodnjem kandidatu, ni res, priporočal je Obrezo in prosil povoljnega odgovora. Veljavni mož, zlasti županov se je ogibal, razposlal pa vendar čez 100 priporočil, dobil pa samo okolu 40 odgovorov, tri mej temi, ki so se izrekli proti kandidaturi Obrezovi in priporočali mojo.

Komu prišteva odbor mnenje tistih mož, ki neso dali povoljnega odgovora. Ali je odbor tudi mene priporočal in vprašal za mnenje glede moje kandidature?

Kar govori „Slovenec“ o viharjih časih in mojem tedanjem postopanju, ne razumem prav. Ako hoče povedati, da bi bil jaz kdaj dr. Suppana volil, je to laž. V viharjih časih sem jaz na noge postavil Skofjeloško Čitalnico in ustanovil Starotrško za Ložko dolino, peljal Ložane na berkinski tabor in vodil 400 letnico Ložkega mesta za časa Vidmanove vlade.

V Ljubljansko Čitalnico se nesem upisal iz tistih vzrokov, kateri so duhovnike primorali, da so

mahoma izbrisali se iz Starotrške Čitalnice. Jaz sem stal na strani Mladoslavencev, upisal se pa vender v Čitalnico potem, ko mi je bilo rečeno, da bi se ne, in storil sem to zaradi rodbine.

Da predsednik g. Gerčar meni strahu ni prizadeval, to vsak ve, in ne bojim se nobenega rođenja, še medvedjega ne. Predpostavljene svoje sem zmirom spoštoval in jih bom, naroda svojega ne bom nikdar zapustil.

Kaj da imajo lovske karte s politično nedoslednostjo opraviti, mi ni umljivo. Ako je „Slovenec“ merodajna sodba priprostelega moža o sposobnosti kandidata za državni zbor, se jaz temu nasproti sklicujem na sodbo veljavnih neodvisnih mož na Notranjskem, katera je gotovo na moji strani.

Ljubljana 26. maja 1885.

Dr. Dolencec.

Mali izdatek

pa velik dobiček imajo gotovo vsi oni, kateri z lekarja R. Brandta švicarskimi pilami (dobe se v škatljicah po 70 kr. v vseh lekarnah) čiste svoje telo in s tem na novo oživljajo, učvrstjujejo in krepe. Kar se v Avstriji mnogovrstno ponarejajo R. Brandta švicarske pile, naj se dobro pazi, da ima vsaka škatljica na krovu beli križ na rdečem polju in imenski počrk R. Brandta. (280—1)

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. Josipa Hrovata iz Vodalj, 4650 in 1000 gld., 1. julija v Postojni. 1. eks. držb. pos. Antona Rožanca iz Cerknice, 4435 gld., 27. junija v Loži. 1. eks. držb. pos. Andreja Opeke iz Dolenje vasi. 2035 gld., 27. junija v Loži. 3. eks. držb. pos. Josipa Homovca iz Cerknice, 27. junija v Loži. 1. eks. držb. pos. Antona Železnika iz Lankica, 890 gld., 24. junija v Mokronogu.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. maja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5 20	Surovo maslo,	85
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno	2
Oves,	3 57	Mleko, liter	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 85	Telečje	60
Koruza,	5 60	Svinjsko	70
Krompir,	3 84	Koštrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	32
Grab,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo,	kgr. — 96	Slama,	1 69
Mast,	— 82	Drva trda, 4 metr.	7 20
Speh frišen,	— 54	„ mehka, „ „	5 —

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. maja	7. zjutraj	737.39 mm.	10.6° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.62 mm.	21.0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	736.69 mm.	13.4° C	sl. jz.	jas.	
24. maja	7. zjutraj	739.08 mm.	14.0° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	737.90 mm.	20.8° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.69 mm.	14.8° C	sl. jz.	d. jas.	
25. maja	7. zjutraj	738.64 mm.	12.0° C	sl. jz.	dež.	3.90 mm.
	2. pop.	739.00 mm.	21.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	739.18 mm.	14.8° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 15.0°, 16.5° in 15.9°, za 0.4° pod, 1.0° in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 30	kr.
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	108	10
5% marcna renta	98	30
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	285	80
London	124	80
Srebro	—	—
Napol.	9	88 1/2
C. kr. cekini	5	86
Nemške marke	61	15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	45
Ogrska zlata renta 4%	96	85
„ papirna renta 5%	91	80
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	75
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld. 175	—
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. .	213	—

Zahvala in priporočilo!

V dolžnost si štejem izreči po tej poti javno zahvalo „AZIENDI“, avstro-irancoski zavarovalnici za življenje, zato, ker mi je še le po enem letnem zavarovanju gosp. Grobena, ki je komaj pred jednim mesecem umrl, zavarovano svoto od 1000 gld. že danes brez vsacega odbitka po glavnem zastopniku gosp. Jos. Prosenol izplačala. To natančno postopanje priporočam, da sebi vsakteremu društvu „Azienda“ in jaz spolnim le mojo dolžnost, ako še sam vsem, ki hočejo za nesrečne slučaje za svojo družino skrbeti, to društvo najtoplejšje priporočam.

Ljubljana, 25. maja 1885.

(310—1)

Janez Zorman.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málavrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Razpošilja se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski

à 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in plučne bolezni. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—13)

KUVERTE S LITNO
priporeča po nizki ceni
v Ljubljani.

FRANZ
JOSEF
BITTER
QUELLE

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. (124—9) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Št. 8663.

(309—1)

Košnja v najem!

V ponedeljek 1. dan junija t. l. dopoludne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij ob Zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri košnjači v Trnovem in pri Kolezijskem mlinu za leto 1885 po očitnej dražbi kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senošeti pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senošetih.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 20. dan maja 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Velika partija 1 (788—95)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljatelju marke za 10 kr.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske državne zjamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Teh 50.500 dobitkov se v petih mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zjamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljen generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovih ali poštnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošilja na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

(286—5)

30. majem 1885

doposlati direktno na podpisani glavni loterijski bureau.

VALENTIN & CO.,
HAMBURG, Königstrasse 36—38, HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.